

Henning Høeg Hansen

Indledning

Dette tema-nummer af *Politica* har ikke ét centralt begreb, der i slagordsform kan "gribe ungdommen i flugten" – den flugt der ender med, at også den generation bliver voksen. Så man vil lede forgæves, hvis man søger svaret på, om ungdommen generelt set er narcissister eller virkelighedsfornægttere.

I stedet er der valgt fire forskellige synsvinkler på spørgsmålet om ungdommen. Indledningsvis anskues sagen ud fra den helt traditionelle synsvinkel, at har man et problem, må man også have en kommission eller et udvalg. Til den ende skriver en række medarbejdere fra sekretariatet i regeringens ungdomsudvalg om formuleringen af en mere aktuel politik for ungdommen. Synspunkterne svarer ret nøje til de hovedproblemstillinger, der forventes behandlet i udvalgets 3. betænkning, der forventes udgivet nogenlunde samtidig med artiklens offentliggørelse. Hermed skulle regeringen og folketinget få en samlet fremstilling af ungdommens problemer i sin helhed.

Men regeringen og folketinget skal ikke alene tage stilling til, hvordan en eventuel ungdomspolitik skal se ud i fremtiden. Allerede nu har man påtrængende problemer ved at skulle afgøre på hvilken måde de unge skal overleve økonomisk. Dette er synsvinklen i Henning Høeg Hansens artikel, hvor det søges påpeget, at det ikke længere er spørgsmålet om man skal forsørge de unge, men om på hvilken måde og på hvilket niveau. De unge er blevet afhængige af det offentlige, hvis de ikke har andre muligheder for at skaffe sig til dagen og vejen. Hermed er de kommet i bås med stort set alle andre, der jo også på den ene eller anden måde er afhængige af folketingets fordelingspolitiske indgreb.

Der hvor de unge først møder samfundets sortering og fordeling af goder er i uddannelsessystemet. I Jens Peter Christensens artikel diskuteres det, hvad det er for centrale ting, der er ved at ske i uddannelsessystemet i disse år. Er det gradvist ved at ændre karakter som følge af de dårlige udsigter for anvendelsen af uddannelserne, er man så at sige ved at få mere og mere af et produkt, der er mindre brug for, og hvad kan det få af konsekvenser i henseende til systemets legitimitet? Er vi ved at komme dertil, hvor de unge har gennemskuet, at systemet ikke passer til nutidens krav?

Endelig er det ikke alt i forbindelse med ungdommen, der direkte passer ind i de traditionelle forestillinger. Ungdommen lever også sit eget mere eller mindre afgrænsede liv i forhold til de voksnes verden. De udgør i enklaver af samfundet deres egen sociale bevægelse. En enkelt af disse bevægelser er i forskningssammenhæng taget op af nogle forskere, der har prøvet at leve sammen med bevægelsen. Artiklen af Leif Thomsen giver for det første en teoretisk gennemgang af nogle af problemerne i tilknytning hertil, og for det andet en meget direkte beretning fra det virkelige liv om problemerne en sådan forskningspraksis kan skabe.

De fire artikler dækker ikke alt af interesse vedrørende ungdommen. Men hver for sig tilstræber de at dække nogle af de komplicerede sammenhænge som ungdommen er en del af, og tilsammen rejser de spørgsmålet om hvilken form for ungdomspolitik, der skal føres.